

OBSERVATORIULU

Diaru politico, national-economicu si literariu.

Nr. 59.

Sibiu, 25/6 Augustu 1879.

Anulu II.

Discursulu

prin care domnului vice-presedinte, consiliariul de
curte Jacobu Bologa deschise siedintele adunarei generale ale Asociatiunei transilvane pentru
literatur'a romana si cultur'a poporului romanu,
tienuta in 22/3 Augustu a. c. la Sighisióra.

„Stralucita adunare!

Onorabilor Domni si stimabililor frati!!

Istori'a nostra, a romanilor din acestea parti, atatu cea scrisa — cum s'a potutu ea scrie, — catu si cea transplantata prin traditiuni din generatiune in generatiune, coprinde in sine amarulu adeveru nedisputaveru, ca pentru mosi de stramosii nostrii, pentru parintii nostrii, ba chiaru si pentru multi dintre noi cei mai vechi, numai si singuru unu locu a esistat, in care s'a potutu ei si ne amu potutu noi aduná.

In decursu de multi secoli numai dulcea nostra maica biserica cu partea sa intregitóre, cu preamodest'a ei fica, cu scóla, a servitu neamului nostru de locu alu convenirilor si alu consultarilor lui asupra progressarei sale in cultura. Dar' mai in toti acei secoli numai tolerata fiindu mam'a, trebuia se tanjasca, se langediésca si fraged'a ei fica. Prin cuvinte de mama ca acestea: „estote perfecti sicut et pater vester coelestis perfectus est“ ne indemná ea, ce e dreptu, cu doiosi'a si cu totu adinsulu, ca se ne perfectionamu, precum e perfectu si Tatalu nostru celu din ceriu, dar' incatusiata cum era, si avysata, a se ingrigi numai de salutea sufletelor crestine, nu se potu ocupá singura de omnilateralu cultivare a filor sei; era fíc'a mentionata nu o potu provisioná macaru cu acelea midiulöce, care sunt absolutu necessare spre a face possibila si a produce o asemenea perfectionare, pentru ca chiar' si ei i lipsea multe, forte multe din celea ce se cereau spre intarirea si prosperarea sa propria.

De vre'o intr'unire afara de amintitulu locu, de vre'o reuniune, de vre'o asociatiune publica romanésca, prin care se fia fostu permisso protoparintilor nostrii, a se cultivá prin propriile loru poteri unite, nu potura ei sermanii nici macaru visá; ér' despre vreunu ajutoriu strainu, care li s'ar fi datu din vre'o parte órecare spre scopulu cultivarii poporului romanu, nu aflamu nici o amin-

tire; nici o urma in istoria acelor'a. Nu ajutati, dar' — daca nu directu, celu putinu indirectu — fusera ei impedeclati in propasirea loru pe calea culturei.

N'are deci nici unu locu mirarea strainiloru, ca cum de n'au sporitu si romanii trecutului in cultura „pari-passu“ cu vecinii loru cei mai de aproape!

N'are nici o indreptatire inputarea ce s'a facutu desu si se mai face inca protoparintilor nostrii, pentru ca ei dora n'ar fi ajunsu la acea culme a culturei, la carea s'a fostu inaltiatu altii!

Daca toti acesti altii se aflau sub conditiunile, in care se aflau tote miscarile mosiloru si stramlosilor nostrii, si le faceau in multe directiuni chiar' impossibilu progressulu in cultura, pote ca adi ar fi la locul si la rondulu seu intrebarea: de se aru aflá acum successorii loru inaintati asemenea noue in cultura? si eu mai ca nu m'asuu incumetá, a respunde la ea afirmativu.

„Et facere et pati fortia romanorum est“.

Au patimitu si au suferit pana la estremitate romanii trecutului de inbrancitu inse ei n'au inbrancitu. Chiaru si in timpurile cele mai nepriinciose, sub impregiurari de totu nefavoritóre, au strabatutu, daca nu toti, daca nu multi, celu putinu unii dintre ei in sanctuariul sciintieloru, si le au respandit apoi pe acestea castigate, dandu in modulu acesta cea mai eclatanta dovada despre aceea, ca in sinulu poporului romanu nu s'a stinsu nici odata simtiul si atragerea catra cultura.

Daca totusi nu s'a perfectionatu elu pe deplinu in mare si preste totu: nu fii sei, ci impregiurarile, in care au traitu acestia, au se pote vin'a!

Asia cautandu indereptu la trecutu, si la ne-delaturaverile pedeci, care se puneau sub durata lui crucis in calea progressarei romanesci in cultura, vomu potea dice ori si cui, ca pentru neajunsele ivite pe terenul culturei poporului romanesc in timpurile trecute, nu merita stramosii, mosii si parintii nostrii nici o inputare.

Altcum stà lucrulu cu noi, domniloru si fratiilor!

Pe noi cei de acum si din viitoru cu nemicu nu ne voru potea escusá copii, nepotii si stranepotii nostrii, ci dincontra ne voru condamná cu multa indreptatire, daca nu ne vomu face datorint'a, lucrando din respoteri la desvoltarea loru in tote

directiunile, si prin aceea la realizarea adeveratei loru fericiri, pentru ca alta e starea nostra de acum, alte sunt impregiurarile in care traimu noi, si — se speramu — ca inca si mai favoritóre voru fi acelele, in care voru trai successorii nostrii.

Acum doiós'a nostra maica biserica dinpreuna cu partea ei intregitóre cu fica sa scóla, resufla cu multu mai liberu. Se afla organisata pe baza constitutionala si representativa. Dispune prin sine de sine, de toti ai sei, si de tote ale sale. E mai binisoru prooveduta atatu materialmente, catu si moralmente. Ea e acum in stare se ajute, si multumita celor ce o conduce si ajuta mai multu ficei sale, scólei.

Acum scólele tuturor si de tote categoriile, mici si mari, ne stau deschise si nove Romaniloru.

Acum nime nu ne mai impedece in cultivarea sciintielor de totu feliulu, si in inbraciosiarea industriei si a ori-carui ramu de comerciu si de castig. Tinerii nostri se primescu ca elevi la tote intreprinderile de categori'a celor immediat aminite, si de catra maestrii, si intreprindetorii neromani.

Acum ne aflam in positiune de a ajutá, daca nu pe toti, celu putinu pe acei tineri ai nostrii pus pe óre-care cale a desvoltarii loru, carii au cea mai neaperata trebuinta de ajutoriulu altor'a.

Acum ne e permisso si nove a ne aduná; a ne intielege unulu cu altulu; a ne consultá asupra tuturor intreprinderilor de interesu atatu comunu, catu si particulariu; a luá concluse si enuntiandune prin ele voi'a si nevoi'a si a le si realisá. Voiu se dicu, ca ne e permisso acum si nove, a forma intre marginile si cu observarea legei orice asociatiune, orice reuniune, carea ne ar potea servi spre promovarea si consolidarea intereselor romaneschi, atatu materiale, catu si intelectuale.

Cine s'ar indou catu de putinu despre adeverul inmediateloru mele afirmatiuni, caute la activitatea de pe terenul nostru bisericescu, si la ajutórele, cu care springesce biserica pe fíc'a sa scóla; caute la numerosii tineri romani, carii se afla in scólele de tote categoriile, la messerii si la comerciu, si considere a'ujorele, ce primescu acestia din diverse parti; caute in fine la mai multe reuniuni romane, care esistu dejá in tiér'a nostra, si cu deosebire la „Asociatiunea transilvana pentru lite-

camasia de dupa capu, slobozi-me la vale pe parete in josu, si me tiene in slava, dar' ai grija se nu me scapi. Se vedu eu odata in ce locu sta tiapulu, óre nu s'ar poté incungiá de alta parte. Asia vedi! nu te teme; camasia nu se rupe ... numai tiene vrasmasiu.“

„L'am vediutu! dar' trage-me indereptu, numai iute ... apuca-me si tu, Sofrone, de Peru ... asia vedi, grabiti dupa olalta! Am scapatu! Piha! uritu si gróznicu e acolo.“

„Dar', ce e jude?“

„Ce se fia! m'amu remasitu cu draculu.“

Era se'mi punu capulu pentru tiapu si totu a scapatu, m'a zaritu si a saritu bata-lu se'l bata, de sciu, ca nu se mai alege nimicu de elu.“

Am pornit catra casa si ajunseram la „strung'a dracului.“

„Cine va fi datu si la acestu locu numele de „strung'a dracului?“

„Nu sciu, dieu. Dar' de cumva n'ar fi botezata, apoi eu astadi totu acelui nume i asiu dă“, respunsei eu.

Era o crepatura lunga intre doue sghiaburi, de vre-o doi stanjini de lata, afunda pote de o suta de stanjini.

„Dar' unde e puntea jude?“

„Et'o Domnule!“ aratandu pe unu bradu lungu, taitu, ciungaritu de clómbe, si aruncat preste prepasthia.

„Pe aici nu trecu! mai bine incungiuru o jumetate de di, o di intréga.“

„Dar' n'ai pe unde, Domnule!“

„De voiu cadé in prapasthia aceea, apoi, in dio'a inviarii, d'acolo nu voiu audi trambiti'a archangelului ... voiu remané acolo uitatu.“

„Acuma vedu, ca treci Domnule. Se erti! dar' candu eram colo la parete, nu-ti venea a glumi. Ce e dreptu afara de D-ta, p'acolo, altu domnu inca n'a amblatu.“

„Era siodu, acum e anulu“, continua judele, na venit u domnu de pe la Dobritinu aici. Candu a ajunsu la acestu locu si a vediutu, ca n'are incatranu, i s'a facutu reu, a ametit. Bucuria nostra, l'amu apu-

catu de capu si de pecioare, si l'am trecutu, ca pe unu hoitou (cadavru). Daca s'a treditu, strigá cumplitu: nu trecu! nu trecu! ferésca-me Ddieu, nu trecu!

„Ce se mai treci! ca te-am trecutu noi.“

„Treci jude! se te vedu, cum treci“, disei eu.

„Ec' asia, Domnule.“ „Vina si indereptu! Sci, ca ve pismescu si ve admiru, ce ómeni sunteti!“

„Noi, Domnule, trecem p'aici cu tiapulu in spate. Dara, la paretele celu blastematu nu poti, esti bucurosu, ca treci singuru.“

„Na jude! multe au fostu ale dracului, mai fia si acésta. Trecem cu ajutoriulu lui Ddieu!“ Am trecutu.

„Vedi, asia Domnule! candu mai venim p'aici, vei trece, ca si noi.“

Nu i-am respunsu nimicu, dar' mie insumi mi-am sioptit cu unu santu fioru: „Omule! nu ispit! Dieitatea.“

Am ajunsu in satu. Unu singuru cuventu n'am amintit despre patiania mea inaintea muierei mele. Nu i asiu fi spusu pentru lumea acésta. Acestu unicu secretu l'am avutu inaintea ei sub tota durata casatoriei mele. Si-ar' fi pierdutu odichn'a si increderea in seriositatea mea.

„Lauda Domnului, ca ai venit in pace! Dar' cum e p'acolo?“ „Bine.“

„Astazi, tota dio'a, continua muierea mea, fara se-mi pociu esplicá caus'a, m'a coprinsu o neodichn'a mare. M'am rugatu la Ddieu se te scutesca de totu pericolulu, apoi m'am liniscit, convinsa findu, ca la tine mintea predomnesce passiunea.“

„Dar' vino, siedi langa mine, se-ti istorisescu o minune. Sci de cate ori te-am intrebatu, se-mi esplici, cu ce asiu poté eu asemenea passiunea ta pentru venat?“

*) Mi vine aminte classic'a poesia a bardului Romanimei, Alexandri: „Sergentulu“, candu ilu intréba Colonelulu rusu: „de unde vii straine?“ tocma de la Plevna. „Da, cum e acolo?“ „Bine.“ Asia bine a fostu si in Carpati.

Not'a autorului.

ratur'a poporului romanu," caute, dicu, la tóte acestea numai cu putina patrundere in lucru, si va trebui se recunoscă si se marturissescă, că de totu altumintrelea stamu noi astadi; că sörtea nostra ne e data acum in man'a nostra, si că noi trebuie se ne folosim de tóte midiulócele cele permisse, si de tóte ocasiunile spre inbunatatirea ei, daca voim se evitam inputari din partea succesorilor nostri.

De aceea se studiamu pe langa altele cu tóta seriositate si scopurile Asociatiunei, carea adi se represinta aici prin noi, membrii ei, si se cautam a promová acelea din tóte poterile nostra, convinsi fiindu, că ajungendu odata acelea, ajungem la adeverat'a fericire a intregului popor romanescu.

La acestea eu mai adaogu: „Se lucramu „si se crutiamu, se muncim si se grijim.“

Cu acestea convingeri salutu, domniloru si fratiilor! pe toti aceia carii au alergatu la locul intr'unirilor nostra din acestu anu, cu celu mai cordialu „bine ati venit fratiilor!“ éra pe cei ce ne au primitu in midiuloculu loru cu atata caldura fratiéscă ii salutu cu celu mai caldurosu „bine v'am aflat fratiilor!“ si comunicandu cu multa parere de reu, că illustrul nostru presiedinte, d. Timoteiu Cipariu e inpedecat a participa la lucrările ce ne astépta, deschidu eu, in calitatea mea de vice-presiedinte, siedint'a adunarei nostra generale ordinarie a XVIII. si ve invitu la lucru.

Romania.

Reviduirea constituutiunii.

Raportul comitetului delegatilor.

Domniloru deputati,

Comitetul delegatilor, alesu de sectiunile camerei pentru esaminarea proiectului de dispositiuni constitutionale, are onore a ve supune — prin organulu subsemnatului, alesu raportor in siedint'a din 3 Iuliu 1879 — resultatulu desbaterilor, urmate atatu in sectiunile camerei, catu si in comitetul delegatilor.

Sectiunile camerei au ayutu a studia trei propuneri principale, privitoare la revizuirea art. 7 din constituutiune, si a-nume:

a) Proiectul elaborat de majoritatea comisiunii de initiativa legislativa, presentat prin raportorul seu d-lu G. Marzescu;

b) Propunerea facuta de d-lu P. Carp in sinulu acelei comisiuni, pentru a se suprima puru si simplu alineatulu din urma alu art. 7 din constituutiune;

c) Motiunea propusa in camera de 22 d-ni deputati, pentru a se declará, că nu este locu de a se revizui art. 7 din constituutiune.

Propunerea d-lui Carp si motiunea de nereviduire au fostu respinse in tóte sectiile, de catra cari nu s'a luat in consideratiune de catu proiectulu majoritatii comisiunii de initiativa parlamentara.

La discussiunea pe alineate a acestui proiectu s'a

Samena ea cu placerea ce o amu eu pentru music'a vocala ori instrumentalala? In zadaru imi depingeai cu cele mai vii colori, nu te pricepeam.

Ausculta. Eri fiindu in glajaria, a trecutu inaintea mea unu omu, erá schiopu, razematu pe o carja. L'am compatituitu.

„Asia te-ai nascutu d-ta?“ ilu intrebai.

„De unde! Am fostu sanetosu si dreptu, că bradu, dar', in érn'a trecuta, mi'sa intemplatu o mare nenorocire. Sunt „venatoriu“, Dómna draga. Dicendu aceste cuvinte s'a inderuptu oblu, a scosu unu fum mare din pipa, a scuiptu pintre dinti si s'a uitatu la mine in ochi, că si candu ar' fi intrebatu: Sci Dta cu cine vorbesci? apoi a continuat: In muntii nostri se afla multi ursi, dar' cu deosebire unulu e minunatu, că unu tauru de mare, negru că corbulu, cu varga alba la grumazi. Ti mai mare dragulu se'lu vedi. „Fire-ar, se nu mai fia.“ Mi-am pusu in capu, că, cu ori-ce pretiu, se'lu puseu; amu incungiuratu muntii dio'a si nótpea, tóte inzadaru, m'a simtitu bal'a. Se pazia tare, „n'ar mai fi.“

Las' pe mine, că o se-ti intindu eu pelea pe ruda, candu va cadé cea de antau zapada. Am asteptat cu nerabdare érn'a. A datu Ddieu, de a inceputu intr'o di a ninge. Mi-am grigitu arm'a, am incarcat'o cu nadejde, mi-am luat merinde si am plecatu la munte. Am urcatu si éra am urcatu. Ningea totu mai tare. Mi s'a incurtat si infundat cararile. De odata a pornit uisu viscolu. Suflá crivetiulu infricosatu. Br! ce se me facu?

Se me intorc acasa fara ursu? se asteptu pana trece furtun'a? Ei! va incetá ea, n'o se totu ninga; m'am trasu subt unu bradu. Voiu fi statu multu acolo, căci am simtitu că m'a resbitu gerulu.

Mei! nu e gluma, am pornit uisu indereptu, me luptam cu viforulu turbatu, că si candu te-ai luptá cu unu provoii, dar' n'amu potutu resbi, că-ci zapad'a erá pana in breu, nici unu pasiu n'am, potutu face.

Dómne nu me lasá! aici o se me prapadescu fara dile. Eram degeratu. De ajutoriu nadejde n'aveam.

Cine se si amble pe asta vreme in munti! M'au coprinis o slabiciune nespusa . . . am adormit.

Catu voiu fi statu acolo, nu sciu.

(Va urmá).

admissu, fara modifikasi, alin. 1, 2, 3 si 4 de tóte sectiunile; alineatulu 5 a fostu modifikasi numai de secti'a I, unde s'a admissu scutirea de stagiu pentru straiini nascuti si crescuti in România si cari nu s'a bucurat uro data de protectiune straine; alineatulu 6 s'a admissu nemodifikasi numai din sectiile IV si V, pe candu celealte sectiuni au suprimitu din elu cuvintele „cu maioritate de doue treimi.“ Alineatele 7 si 8 au fostu primite, fara modifikasi, de tóte sectiunile, afara de secti'a III, care a modifikasi alineatulu 7 in sensulu, că dobândirea calitatii de Romanu se reguléza si de codulu civilu, si a suprimitu alineatulu 8. Alineatulu 9 s'a primitu fara modifikasi de patru sectiuni si cu mici modifikasi in trei sectiuni si anume: in sectiunea I s'a admissu amanarea aplicarii acestui alineat pana la espirareea conveniunilor comerciale ce avemu cu unele poteri straine; in sectiunea II s'a admissu, că strainii se fia impeditati numai dela dobândirea, prin acte intre vii a inmobilelor rurale, éra in sectiua VII s'a admissu că restrictiunile alineatului 9 se nu se aplice la aceia cari aveau dreptulu de a cumpăr inmobile rurale conformu legilor anterioare. In secti'a III, s'a mai admissu unu alineat aditionalu, tindiendu a inpedecat pe cei inpamenteniti de a ocupá functiuni si demnitati inalte in statu in timpu de 20 ani dela inpamentenire. In secti'a IV, s'a admissu asemenea unu alineat aditionalu, prin care se recunoscă calitatea de Romanu la acei straini, cari au servit in armat'a romana termenul regulamentar, dela 1864 incóce, cu conditiune că ei se declare, in timpu de unu anu, daca voru se beneficiedie de drepturile ce li se conferu prin acestu alineat.

Intre amendamentele propuse in sectiuni, celu mai insemnatu este celu presentat de d-lu Costinescu in comisiunea de initiativa parlamentara si care are co-prinderea urmatore:

„Prin esceptiune la dispositiile de mai susu si „numai pentru acésta un'a si singura data, corporile „legiuitoré admitu la bucurarea drepturilor de cetatiénu „român pe tóte persoanele coprinse in list'a ce se va „votá de o data cu acestu articolu. List'a se va alcatai „pe basele urmatore:“

„Se voru inscrie pe densa nominalu: a) Evreii „care au servit in armata dela aplicarea legii de „recrutare din 1864 pana astadi; b) Evreii care voru „fi possedentu o diploma universitara din tiéra sau care „voru fi dobândit celu putinu o diploma de bacalau- „reatu, in tóte scóole romane; c) Aceia care au facutu „o donatiune in valóre de celu pucinu 20,000 lei unei „institutiuni nationale de cultura sau bine-facere; e) „Aceia care au scrisu, in limb'a romana, o opera scienti- „fica sau literara.“

Acestu amendamentu, „la care a aderatu si gubernulu,“ a fostu propusu „in tóte sectiunile,“ inse elu a fostu „pretutindeni respinsu.“

Din cele de mai susu, resulta, că proiectul majoritatii comisiunii de initiativa parlamentara a fostu admissu de tóte sectiile cu forte mici modifikasi. Dupa terminarea acestei lucrari, sectiunile au procedat la alegerea delegatilor, care s'a terminat la 28 Iuniu:

Sectiunea I a alesu că delegatu pe d-lu Dimitrie Giani.

Sectiunea II a alesu că delegatu pe d-lu Iónu Latiescu.

Sectiunea III a alesu că delegatu pe d-lu George Vernescu.

Sectiunea IV a alesu că delegatu pe d-lu Basile Conta.

Sectiunea V a alesu că delegatu pe d-lu Nicolae Niorescu.

Sectiunea VI a alesu că delegatu pe d-lu colonelul D. Leca.

Sectiunea VII a alesu că delegatu pe d-lu Mihailu Burileanu.

Comitetul delegatilor s'a constituitu, la 30 Iuniu 1879, sub presiedinti'a d-lui George Vernescu, candu a si inceputu lucrările sale, care s'a continuat in dia'o de 2 Iuliu si in aceia de 3 Iuliu, fatia fiindu gubernulu in tóte aceste lucrari, pana la terminarea loru.

In urm'a propunerii subsemnatului, comitetul delegatilor a admissu, in antaia sa siedintia, că mai antaiu se se pronuntia asupra cestiunii prealabile „daca este sau nu locu de a se revizui art. 7 din constituutiune“ si apoi, in casu de a se admite afirmativ'a, se proceda la esaminarea proiectului de lege destinat a inlocui acelui articolu. Puindu-se in discussiune cestiunea prealabila, subsemnatulu, pentru considerantele coprinse in motiunea ce am presentat camerei inpreuna cu alti 7 d-ni deputati, in siedint'a din 18 Iuniu 1879, am facutu propunerea de a se declará, „că nu este locu catu pentru acum, a se revizui art. 7 din constituutiune.“ Acésta propunere a fostu respinsa cu majoritate de siése voturi.

In urm'a discussiunii generale, urmate in siedint'a din 2 Iuliu, comitetul delegatilor a respinsu luarea in considerare a propunerii d-lui Carp si a admissu cu majoritate luarea in considerare a proiectului majoritatii comisiunii de initiativa parlamentara.

La desbaterea pe alineate a acestui proiectu, s'a propusu diferite amendaente, dintre cari cele mai multe fuseseru propuse si respinse in sectiuni, inse mai tóte au fostu respinse si de majoritatea delegatilor, admittenduse proiectulu majoritatii comisiunii de initiativa parlamentara numai cu urmatorele trei modifikasi:

1. Dupa alineatulu 5 s'a adusu unu nou alineat propusu in sectiua II de d. Cernatescu print'nu amendaentu pe care, in comitetu si la insusit d. G. Vernescu. Acestu nou alineata are coprinderea urmatore: „asemenea voru poté fi scutiti de stagiu de diece ani strainii nascuti si crescuti in tiéra, care nu se voru fi bucurat uro data de a se protectiune straine si care voru fi obtinutu bacalaureatul in scóole romane.“

La alineatulu 6, devenit ualu 7-lea, s'a suprimitu cuvintele „o majoritate de doue treimi“ dupa propunerea d-lui Giani, care a reprobusu in comitetu amendaentul propusu de d-sea in acestu sensu in sectiunea I.

3. La alineatulu celu din urm'a s'a facutu o simpla schimbare de redactiune dupa propunerea d-lui Niorescu.

Cu aceste trei modifikasi, proiectul s'a admissu in totalu cu majoritate de voturi, votandu pentru proiectu d-nii G. Vernescu, N. Niorescu, M. Burileanu si subsemnatul, éra contra proiectului d-nii col. D. Leca, D. Giani si I. Latiescu.

Amendamentele cari s'a propusu si cari s'a respinsu in comitetul delegatilor sunt urmatorele:

I. Amendamentul subsemnatului, pentru a se determina in modu restrictiv la incepitulu proiectului, casurile in cari insusirea de Romanu se capeta de plinu dreptu, casuri care sunt adi determine de codulu civilu.

II. Amendamentul d-lui Giani, pentru a se suprime din alineatulu 2 cuvintele „prin pertarea si faptele sale va dovedi că este folositoru tierii.“

III. Amendamentul subsemnatului de a se adaoge la alineatulu 4 cuvintele „afara de cele de beuturi.“

IV. Amendamentul d-lui Giani de a se suprime din alineatulu 5 cuvintele „din parinti nascuti in tiéra“ si „nici unii nici altii.“

V. Amendamentul d-lui Leca de a nu se cere in alineatulu 5 că si parintii se fia nascuti in tiéra.

VI. Amendamentul reprobusu mai susu alu d-lui Costinescu prin care se propune admiserea la cetatiénia română a cinci categorii de Evrei, nominativu desemnatu intr'o lista. Acestu amendamentu, pe care si la insusit d. col. Leca, a fostu respinsu si de majoritatea delegatilor, pentru motivul că nu esiste in tiéra Români Israeliti cari se pótă pretinde simpla recunoscere a calitatii de cetatiénu, ce li s'ar fi tagaduitu pe nedreptu pana acum, si pe motivul că, toti Evreii din România fiindu straini, nu potu fi admissi in cetatiénia română pe alta cale, de cătu aceea ce este deschisa tuturor strainilor.

VII. Amendamentul d-lui Latiescu de a se recunoscă că Români strainii, cari au servit in armat'a romana termenul regulamentar.

VIII. Amendamentul d-lui Burileanu de a se suprime la alineatulu din urma alu proiectului cuvintele „prohibitiunea acésta nu se aplice la acei straini cari, dupa legile anterioare, aveau dreptulu de a dobandi inmobile.“

IX. Amendamentul d-lui Giani pentru a se declară că, camerele de revizuire nu sunt competente a se ocupá cu proprietatea inmobiliară, cu ocasiunea revizuirii art. 7 din Constitutiune.

X. Amendamentul d-lui Leca in coprinderea urmatore: „pana la espirarea termenului conveniunilor comerciale cu Russi'a si Austro-Ungari'a, dobândirea proprietati fonicare rurale remane supusa legilor astadi in vigore.“

XI. Amendamentul subsemnatului, pentru a se suprime din ultimulu alineat alu proiectului cuvintele „rurale“ si a se aplică astfelu prohibitiunea din acestu alineat pentru tóte inmobilele.

(Va urmá.)

ACADEMIA ROMANA.

Sesiunea estraordinara.

Procesu-verbalu Nr. 18.

Siedint'a din 13 Iuniu st. v. 1879.

Siedint'a se deschide la 9 óre a. m.

Dupa lectur'a si verificarea procesului-verbalu alu siedintiei precedente, se comunica o epistola a d-lui E. Picot, prin care multumesce Acadamie pentru distinciunea ce i-a facutu numindu-lu membrulu seu onorar.

La ordinea dilei continuarea discutiunei statutorului.

Inainte de a intrá in desbaterea articolului ce vine la rendu, D. Chintescu, luandu cuventul, dice că i se pare cum că art. 20, care s'a votat nu e pe deplinu completu; că-ci nu se prevede nimic'a ce se se faca in casu candu unii membrii s'ar absentă mai multi ani. De aceea crede că aci ar fi locul a se adaogá unu alineatu.

D. vice-presiedinte provoca pe d-lu Chintescu că se presinte unu amendamentu spre a se potea luá la desbatere.

D. Hodosiu dice, că acésta nu pote intrá in previdiunile statutelor; aduce a-minte că nici in statutele vechi n'a esistat, ci s'a prevedutu in regulamentul dela 1868.

D-nii Babesu si Odobescu sustieni, că acésta cestiunie trebue rezervata pentru regulamentu. Casuri, in adeveru potu se se presinte, dara remane Adunare totu-d'auna latitudinea de a le regulamenta. La articolul acesta inse nu admite a se adaogá nemica.

La discutiunea art. 23 relativu la calitatile ce se ceru membrilor Acadamie la alegere, d. Hasdeu dice că i se pare prea multu a se cere opere si activitate literarie totu-d'odata: cea din urma espressiune coprindiendu totu intielesulu i se pare de prisosu cuventulu opere; că-ci se pote fórte bine că cineva se se distinga prin o activitate literara sau scientifica, chiar' fara a publica opere, cu atâta capacitate in cătu se fia demn de a fi membru alu Acadamie, pote se fia cineva erudit si se aduca servitii in scientia, si fara se fi produsu opere. In cele din urma admite si cuventulu de opere, dara dupa acésta se se puna sau in locu de si. In acestu sensu d-lui si depune unu amendamentu.

D. Chintescu dice

dica literara sau scientifica: propune unu amendamentu pentru acésta redactiune.

D. Romanu dice că argumentele căte s'au adus pro si contra nu'lui potu edificá inca pe deplinu. D-lui crede că pote se fia barbati, cari, de si n'au potutu face sau scrie opere, dara cu o activitate manifestata in deosebite moduri, potu se se faca demni de a fi alesi membri ai Academiei. D-lui citédia anume cátiva barbati insenatii in Ungari'a, cari in adeveru n'a facutu opere, dara au ajunsu membri la Academie in consideratiunea activitatieti loru publicistice.

D. Aurelianu dice că trebuie se ne referim la exemplul mai bune, la Academile popóralor mai civilișate; apoi se avemu in vedere scopulu primordial alu infintiarei societatiei Academice, si statutele ei primitive cari cu dreptu cuventu pretindu că membri se se disting prin cunoscintie productive; prin urmare sustiene redactiunea cu amendamentulu d-lui Stefanescu.

D. Babesiu dice că d-lui a fostu acela, care a propus in comisiune se fia apretiunea si activitatea literara sau scientifica. Ideea si intențiunea i-a fostu chiar cea pretinsa de d. Hasdeu; se declara multumit daca in acestu intileusu se va primi tecstul comisiunei, dara si mai multu i-ar placea că si se se inlocuésca in ambele locuri cu sau.

D. Maniu nu se impaca cu teori'a că numai prin opere publicate pote se aiba cineva titluri spre a fi alesu; sunt savanti, cari n'au publicatu nimic'a; dara cu toté acestea, sau că profesori, sau că oratori, sau că colectanti de documente si materiale importante, potu se faca onore adunare de aru fi chiamati in sinul ei. Nu e bine se se arete o rigóre escessiva, ci a se lasá Academie facultatea de apreciare. Se pronuntia pentru amendamentulu d-lui Hasdeu.

D. Sion cere a se face distinctiune intre opere si activitate: nu intielege că acésta din urma, adeca activitatea intr'unu modu speculativu sau fantasticu, fara opere seriouse si de valóre, se dea titlulu cuiva spre a fi alesu membru alu Academiei. Cítesa că exemplul ómeni cu activitate literara fórtă sgomotosa, dara, cari cu toté acestea n'au facutu nimicu seriosu, nici unu serviciu utilu limbei sau literaturei. De aceea d-lui ar fi dispus a propune unu amendamentu mai rigurosu; cu toté acestea, vediendu că Adunarea e destulu de luminata, cere inchiderea discutiei prin punerea la votu a articolului.

D. Laurianu dice că despre redactiunea acestui articolu i se pare in adeveru inutilu a mai discutá, dara cere că, inainte de a se pune la votu, se se completedie adaogindu-se: „si cari totu-o data se bucura de o viața respectabila.“ D-lui tiene la prescriptiunea acésta, care figurédia in vechile statute: afirma că nu trebuie se se inlature valórea principală a persoanei ce s'ar propune la alegere; crede că Academie a datore se mantinea acésta prescriptiune in tota poterea sa. De aceea propune unu amandamentu sustienutu de d-nii Hodosiu si Chintescu.

D. Hasdeu dice că asemenea prescriptiune potea se aiba locu in statutele vechi. Acuma inse candu corpulu acesta este constituitu, ar avea aerulu a spune că s'a facutu vr'unu păcatu, care n'ar trebui se se represe. D-lui inse nu scie se se fi alesu cineva fara viața respectabila si nici se teme a se face in viitoru vr'o alegere atât de nefericita in cătu se aduca desonórea corpului. Pentru acésta aduce a-minte pe Solone, care candu fiu intrebaturi de ce in legile sale nu prescrie o penalitate pentru paricidi, a respunsu că e de prisosu fiindu că nu se pote inchipui posibilitatea unei asemenea crime. De aceea este contra acestui amendamentu.

(Va urmă.)

Correspondentie particulare ale „Observatoriului“.

— Rodn'a vechi'a Iuliu 1879. Inca nice n'au trecutu bine din memori'a locuitorilor resultatulu fatalu alu procesului fatia cu scóla de statu din locu, si s'ortea s'a ingrigitu a ne inbracá érasi cu unu procesu spre aducerea aminte a celor trecute. Potemu dice, că opidul Rodn'a este locul celu mai vestit de procese din regatulu corónei sfantului Stefanu. Provedint'a ne au daruitu persoane iubitoré de procese destule, care nu incéta cu precedur'a loru cea ruinatóre.

In 24 l. c. a avutu locu pertractarea conturbarei in posessiune comisie prin domnulu administratoru alu bailoru Mialovich si d. ingineru montanu Szuszner Ferencz. Celu dintaiu pentru ridicarea unei scaldi si folosirea apei minerale din Valea Vinului că posessiune a fondurilor scolastice granitieresci din Naszadu; era celu din urma pentru deschiderea unui drumu din propri'a auctoritate pe terenul fondurilor. Acestu din urma recunoscendu-si fapt'a s'a illegale au repasit u dela purtarea procesului, pentru a-si castigá dreptulu planuitu. Inse celalaltu consociu renumit, privindu bunulu fondurilor de haram, au statu pe langa esoparea dreptului de a folosi ap'a minerale si mai departe. Dar' observandu elu, că acelu dreptu vá reusi cu greu in favórea lui propriu, i au datu alta colóre, adeca a se esoperá dreptulu istoricu de folosintia pe sama marinilor; argumentatu asia dupa cum isi pote presupune ori si cine că se face sub carmuirea constituionale verosimile că si cu scóla de statu. Asia dara suntemu éra in epoch'a unui procesu acarei'a finit u cine scie candu si cum va fi?

Totu-si favorite creaturi alui Ddieu si ale statului sunt acesti minari de aici, pe cari unu corespondinte strainu Sz. D. dupa nisce informatiuni ratacite, culese de pe strada din gur'a unor'a si altor'a in „Kelet“ din 11 Iuliu a. c. cerca a-i numi magiari romanisati, cari si-au uitatu si limb'a loru materna.

De altumintrea servésca acésta ideie d. corespondinte de mangaiere, cu acea observare, că poporatiunea romana de aici nu-si vá mangi numele ei gloriosu si nu doresce a-si inmultu numerulu cu unu mixtum compositum de persoane, acaroru origine si nationalitate nu se mai

pote sci, pentru că intórna si ei mantau'a dupa cum sufla ventulu, fiindu că se nutrescu si sustienu din pung'a statului. Apoi vai si amaru ar fi de ei daca ar negá numele de unguru.

— Totu in lun'a acésta in 28 Iuliu pe la 12 óre nótpea fiindu tempulu ploiosu, in intunecimea noptii nesce persoane straine spargendu unu parete au intrat in bolt'a lui K. J. si culegendu din transa mai multi bani si obiecte in pretiu de 150 fl. au luat'o la sanatos'a; inse nu multu s'au bucurat de marfurile furate, pentru că dimineti'a pe la 4 óre observanduse fapt'a, prin grabnic'a si energios'a dispositiune a oficiului cercuale si prin stradani'a conductoriului dela corpulu de gendarmi din locu Mathé, curentanduse i-au ajunsu in apropierea comunei Nepos si sunt dati pe mana justiciei pentru a-si primi resplat'a cuvenita. Suspiciunea rusinosa de a fi commissu acésta fapta poporenii din locu s'au delaturat, fiindu că faptuitorii furtului au fostu nisce tigani straini, cari vorbescu limb'a statului forte bine.

— n. —

Sciri diverse.

— (Miliónele Nihilistilor). Nimeni, afara de nihilisti, nu au sciatu pâna acum cine a sustienutu organele loru revolutianare, care aparu atât in Russi'a cătu si in strainatate. Acestu secretu l'a tradat unu fostu nihilistu, care face aceste destainuire prin diarulu oficiosu „St. Petersburgski'a Wjedomosti“ dela 4 Iuliu a. c. Elu dice:

Actualmente apare in totalu trei diare revolutionare russe, si anume: „Semlia i Wolja“ (Tiér'a si libertatea) in Petersburg si Moscov'a, „Nabat“ (Clopotulu alarmei) in Londr'a si „Obschtscheje Djelo“ (Caus'a generala) in Geneva.

Redactorulu celu d'antaiu este publicistulu russescu Lawroff, care traesce in Londr'a, si care redigea pâna mai de-unadi fóia revolutionara, „Wperjod.“ (Inainte.)

Alu douilea diaru este redigeatu de literatulu si publicistulu russu Tkatscheff, éru celu din urma diaru are de redactoru pe Mihailu Dragomanoff, fostu profesorul universitatea din Chiew.

Tóte aceste foi au fostu fondate de repaosatulu publicistu russescu Herzen, cunoscutu din Londr'a, si care a lasatu mai multe milioane de ruble că capitalu pentru scopuri revolutionare.

Acestu mare capitalu, acarui provenintia nu este cunoscuta nici acelui nihilistu convertit, este depusu la banc'a Mundy et comp. din Londr'a. Lawroff, Tkatscheff si Dragomanoff sunt daru actualii capi ai revolutiunei russe.

Multu trebuie se regrete generalulu Gurco, că nu poate pune man'a pe acesti trei barbati, pentru a'i trame in Siberia.

— (278 de camatari alungati). Dupa ordinulu gubernatorului generalu, principele Dolgorucov, au fostu alungati din Moscov'a intr'o di toti camatarii si imprumutatorii pe amaneturi (zalóge) că la 278 de insi. In dia'o a dou'a visita gubernatorulu locuintiele celor alungati, că se se convinga, că n'a mai remasu unulu sau altulu din acesti binefacatori ai omenimei. Contingentul celu mai mare dintre esilati ilu dadura Rusiimari cari isi aveau prin Moscov'a casele si bancherile loru. Cei alungati au fostu scosi din cetate cu militi'a si insociti de o multime mare de poporu.

— (Canalulu de Panama). Strapungerea istimului de Panama se va face de-o societate care ficsédia capitalulu ei la 400 milioane, representatu prin 800,000 actiuni, din care 10,000 rezervate societatii civile a concessionarilor primitivi, cari aducre concessiunea si studiile loru. 790,000 actiuni remanu pentru subcriptiunea publica, care va avea locu la 7—8 Augustu viitoru. Nu se prevede că acestu capitalu de 395 milioane se fia de ajunsu pentru deplin'a esecutare a lucrarilor si se crede că voru mai trebui inca 200 milioane, ce se voru obtiené mai tardi prin o emisiune de obligatiuni. Astfelu, societatea va poté dispune de 600.000.000 lei, că se'si seversiesca opera gigantica a carei apostolu este d. Ferdinand de Lesseps.

Bibliografia.

— Scurta recensiune asupra Anatomiei descriptive de dr. Nic. Cretulescu, membru alu academie de sciintie.

Publicatiunile scientifice si literarie se inmultiesc in limb'a nostra neincetatu; anuntiuri bibliografice urmá media unele dupa altele prin diarie. Este de datori'a criticei a se ocupá si de calitatea acelor produse ale spiritului romanescu. Noi aci vomu observá numai atata, că pentru bibliotec'a Academiei de sciintia dela Bucuresci auctorii si traductorii au tramis u érasi mai multe carti, care mai tóte merita a fi cunoscute si de cătra publiculu celu mare. Din tóte acelea noi punem aasta-data cu buna consciintia la locul antaiu un'a, despre care mai facuseram la unu altu locu mentiune, pre candu esise numai o parte de sub tipariu. Aceea este:

Anatomia descriptiva

de Nicolae Cretulescu, doctoru in medicina dela facultatea din Parisu. Volumulu anteiu: Osteolog'a. Arthrolog'a. Miologi'a. Bucuresci. Tipografi'a „Romanulu“. Carolu Göbl 1878. Formatu 8-vo mare, editiune eleganta, pagine 510. Pretiulu numai 5 lei noi (franci).

Din mic'a scóla de magistri sau cum se mai dicu, patroni de chirurgia, fundata de domnulu Nic. Cretulescu in Januariu 1842 sub auspiciole Domnului de atunci Alexandru Dim. Ghica si a fratelui seu mai mare Michailu Ghica, mai tardi in dilele Domnului Barbu Stirbei se desvoltă prin energi'a exemplaria a d-lui Davila Scóla de chirurgia, care astazi se vede transformata in facultate de medicina, ai carei professori, dica cine căte va voi, se afla la inaltimdea chiamarei loru. Cultivarea sciintielor naturali si in specie a medicinei presupune firese si desvoltarea limbei nostro in acele ramuri de sciintia. A judecă despre valórea interna a Anatomiie descriptive a domnului N. Cretulescu, nici prin minte nu ne-a venit, că-ci nu suntemu competenti in materia; tocma inse de amu si fi, in data ce auctorulu spune in prefaciunea sa, că in decursulu lucrarei sale avuse sub ochi editiunea II dela 1862 din Anatomi'a ilustrului Cruveilhier si pe la professorul Sahey dela facultatea din Paris, adeca doue celebriati europene, chiaru si cei competenti nu scimu ce aru mai avea de disu. Asia noue ne-ar remanea că se dicem ceva numai despre limb'a si stilulu in care e scrisa acésta carte. D. Cretulescu inse mai publicase unu Manualu de anatomia in a. 1843 adeca inainte cu 36 de ani pentru studentii dela scóla de chirurgia memorata mai susu. A compará pe acelea doue editiuni, semnifica a recunoscé insemnatulu progresu ce facu limb'a nostra sub pén'a auctorului in acésta ramura de sciintia. In cătu pentru terminii technici, se intielege că auctorulu a pastrat in partea cea mai mare pe cei greco-latini adoptati preste totu de cătra barbatii de sciintia, nu numai la facultatile de medicina din staturile neolatine, ci si la ale altoru popóra, că-ci adeca acésta carte e scrisa pre cătu pricepemu noi, mai multu pentru junimea ce se prepara pentru cursurile de medicina, a caror basa este anatomia, care dà idea clara despre structur'a corpului omenescu. Cu tóte acestea auctorulu nu a lipsit a culege, pre cătu se pote in starea actuala a limbei nostro, si terminii usitati la poporu; apoi fiindu-că si alte ramuri ale cunoscintielor omenesci au trebuita de óresicare cunoscintie anatomicice, barbatii de specialitate voru avea se multumésca auctorului pentru acea ingrijire a sa.

Amu auditu de ex. la diverse ocasiuni pe domnii oficiari de nationalitate romana din armata austriaca spunendu căte dificultati intempina la exercitiile militare si la gimnastica ori-candu au se esplice recrutilor diversele nomenclaturi a le partilor corpului omenescu din regulamentele germane. Cu ajutoriulu Anatomiie descriptive a domnului dr. Cretulescu ar potea cineva care cunoscé bine ambele limbi, se compuna unu micu vocabulariu romanescu, in care se se coprinda toti terminii necessari pentru exercitiile militare, s'ar si mai inavut si perfectioná terminii din cartea de gimnastica a d-lui Moceanu, tradusi inainte cu 10 ani de G. Baritiu. Asia de ex. luandu cele doue estremitati superioare ale corpului omenescu, adeca Manile că nume colectivu populariu, afli de susu in diosu nomenclature curatu romanesci, pentru parti principali: 1. spat'a; 2. braciul; 3. ante-braciul; 4. man'a propriu disa. Pe langa acestea afli susu chiaica sau chiaiscior'a (clavicula) si umerulu; la midiulocu cotulu (cubitus); la propri'a mana afli cele 5 columne ce se numesc degete, adeca policariu, aratatoriu, midiulociu, inelariu (annularis), urechiariu (auricularis) sau degetulu micu; palm'a intinsa o poti preface in scafa sau gavanu (concava) si atunci dosulu sau spatele ei devine bulbucatu (convexus); degetele strinse cătra gavanu o prefacu in pumn. Din descriptiunea estremitatilor inferiore cunoscute sub nume de pecioare (dela pag. 137 inainte) ostasiulu si gimnasticulu pote érasi scóte tóti terminii de cari voru fi avendu lipsa, fara a recurge la cei greco-latinesci, afara dóra de unele casuri prea putine. Asia trecentu dela trunchiulu corpului, numesci 1. lighianulu sau basimulu sau sioldulu (pelvis); 2. cóps'a (coxa, femur); 3. fluierulu, (gamba); 4. propriulu petitoru. Cu acestea ósele sioldului, ósele cópsei, crést'a etc., genunchiu, pe fluieru pulpa, oulu; la propriulu petitoru compusu din 26 de óse turtit de susu in diosu, scobitu sau gavanatu (concavus) la partea interna, angustu inapoi,

dara multu mai inaltu si grosu, subtire si multu mai latu inainte spre degete, se observa: Facia deasupra sau dosulu petitorului; facia de desuptu sau talpa cu gavanu sau scafa indoita; marginea din laintru sau tibiala forte grasa, care corespunde la degetul celu mare; marginea din afara sau peronala, spre degetul celu micu; capetaiulu din apoi sau calcaiu; capetaiulu de inainte sau aludeturor.

Putine atinseram aci despre Anatomia descriptiva a domnului dr. Cretulescu, candu importanta ei ar meritata cu totul alte consideratii. In locu de aceasta, intr'unu altu articolu vomu desdaunata pe lectorii nostri cu cateva fragmente din monografi'a familiei Cretulescu, pre catu de vechi pre atat si de ilustre.

— „Indreptariu practicu“, in tote afacerile finantiale, compusu pe basa legilor si ordinatiilor finantiale, ce sunt in vigore, de Georgiu Popu, secretaru m. r. finantial si presiedintele oficiului pentru mersurarea competen-telor din Alb'a-Iuli'a. Brosiur'a a V-a, Blasiu 1879. Tipografi'a seminariulu gr.-cath. din Blasiu.

— „Raportulu Comitetului Societatii, pentru cultura si literatur'a romana in Bucovina“, despre trebile si lucrările sale in anulu 1878. — Cernauti, 1879.

— „Bibliografi'a Romana“, buletinu mensualu alu Librariei generale din Romani'a si alu librariei romane din strainetate. Anulu I, Nr. 7 pe lun'a lui Iuliu a. c. Editoru: Degemann, Bucuresci.

Pretiulu de prenumeratiune alu acestei utile publicatiuni este pentru: Romani'a, Transilvania si Bucovina 5 lei pe anu. — Pentru strainetate 10 lei.

Tote cartile in orice limba, aparute in tiéra, si cele in limb'a romana sau atingatore de Romani'a aparute in strainatate, se publica gratis in aceasta Bibliografia.

DD. Autori, Editori si tipografi sunt rogati a trame nu numai titlurile, ci cartile loru in natura, pe catu s'ar potea, immediat dupa aparitiune. De odata cu tramiterea cartiloru se se arete si pretiulu fia-careia; aceasta indicatiune este forte necessaria pentru completarea anunciuului si contribue multu la imprasciare opului respectivu.

Inmediat dupa insertiune, cartile primite pentru acestu scopu se voru inapoiá franco.

Scrisorile nefrancate nu se primescu.

— Invitat de prenumeratiune. Tinerimea nostra — care in decursulu studiilor sale nu prea are ocasiune se intre si se petreca in cerculu familiei mai inaintate in cultura si civilisatiune, — pasindu in viata publica-sociala, simtiesce cea mai mare lipsa de unu Indreptariu, prescriaseloru caruia ar avea de a se conforma in portarea si conversatiunea sa fatia de omeni de diverse stari cu cari vine in atingere.

Voiindu a supleni aceasta lipsa, subscrisulu am alese din scrieri straine de renume referitor la acestu obiectu, tote acele regule ale onestei comportari si conversatiuni pe care le-am aflatu a fi conforme recerintelor moderne, si prelucrandu-le intr'unu stilu curgatoriu si limbagiu usioru vinu a le dedică tinerimei romane sub numirea de „Regulele de aur ale conversatiunei si portarei oneste.“

Intentiunea mea cu acestu opsiu nu e alta, decat a da in man'a tinerimei unu indreptariu pentru viatia; si sperdii a fi spriginitu in aceasta lucrare a mea.

Opsiorulu numitu va esi de sub tipariu cu finea lunei lui Septembrie. Pentru a me sci orienta inse cu privire la esemplarele tiparinde, me rogu ca abonamentele se se faca celu multu pana in finea lui Agustu la: Imprimari'a Georgiu Lazaru in Gherla (Sz. uivár.) Pretiulu unui esemplariu trimis pe posta e 22 cr. v. a. Totu alu 6-lea esemplariu se da gratis.

Ioanu Albu.

Contractul Socialu.

De J. J. Rousseau.

(Urmare.)

Capitolulu III.

Déca vointia generale pote se gresiesca.

Din cele precedente urmedie, ca vointia generala este totudeauna drepta si tinde totudeauna la utilitatea publica: inse nu urmedie ca deliberatiunile poporului se fia totudeauna drepte. Cineva voiesce totudeauna binele seu, dara nu ilu vede totudeauna: poporulu nu poate fi corruptu niciodata, dara poate fi

insielatu adesea si numai in casulu acesta pare ca voiesce ceva reu.

Esista adesea o mare diferența intre vointia tuturor si intre vointia generala; aceasta nu ia in considerare decat interesa comunu, era cealalta interesa privata si nu este decat o suma de vointie particolare: inse se abstraga cineva din aceleasi vointie plusulu si minusulu care se redica*) si ca suma de diferența remane vointia generala.

In casu candu poporulu bine informatu ar delibera si cetatienii nu aru avea nici o comunicatiune intre sine, atunci din unu mare numeru de diferențe mici ar resulta totudeauna vointia generale si deliberatiunea ar fi totudeauna buna. Inse candu se formedia intrige, asociatiuni partiale in detrimentul celei mari, atunci vointia fiacarei din aceste asociatiuni devine generala in raportu cu membrili sei si particulara in raportu cu Statulu: in casulu acesta se poate dice, ca nu sunt atatea voci catu si omeni, ci numai cate asociatiuni. Diferentiele devinu mai putinu numerose si dau unu resultatu mai putin generale. In fine, candu un'a din acele asociatiuni este asa de mare in catu invinge pe tote celelalte, atuncea resultatulu nu mai este o suma de diferențe mici, ci o singura diferența. Atunci nu mai esista o vointia generala si opiniunea care invinge nu este decat o opinione particulara.

Pentru ca vointia generale se se manifeste in modu fidelu, este de lipsa, ca in Statu se nu esiste societati partiale**) si ca fiacare cetatiu se isi aiba numai opiniunea sa subiectiva***). Astfelui au fostu unic'a si sublim'a institutiune a marelui Licurg. Déca esista dejá societati partiale, apoi acele trebuesc inmultite si a preveni inegalitatii, precum o au facutu Solon, Numa, Servius. Acestea sunt unicele precautii bune, pentru ca vointia generala se fia totudeauna luminata si ca poporulu se nu se insile nici-o-data.

Capitolulu IV.

Despre limitele poterii suverane.

Déca Statulu sau comunitatea nu este, decat o persoana morală, acarei viatia consista in uniunea membrilor sei si deca grija sa cea mai importanta este aceea a propriei sale conservari, apoi ea are trebuinta de o fortia universală si compulsiva pentru de a potea pune in misicare si a dispune de fiacare parte, in modulu celu mai convenabilu pentru integrul corpului. Precum natura da fiacarui omu o potere absoluta asupra tuturor membrilor sale, astfelui pactulu socialu da corpului politici o potere, condusa de vointia generale care se numesce, precum amu disu, cu numele de suveranitate.

Inse pre langa persoana publica, mai avemu de a luá in consideratiune si persoanele private, care o compunu, acaroru viatia si libertate sunt

*) Ori ce interesu, dice marcusulu d'Argenson, are principii diferențe. Acordulu intre doue interes particulare se formedia prin opositiune fatia cu unu alu treilea. Elu ar fi potutu adaoge, ca acordulu tuturor intereseelor se formedia prin opositiune fatia de alu fiacarui. Déca nu ar esista interese diferențe, apoi interesulu comunu, care nu cunoste obstacole, d'abea s'ar potea observa. Tote aru merge de sine si politic'a ar incetá de a mai fi o arta.

Not'a lui J. J. Rousseau.

**) Este de observatu, ca celebrulu autoru alu "Contractului socialu" intielege prim terminii "societati particolare" clasele de societate, era nici decum partidele, pentru ca ar fi o absurditate, a pretinde ca intr'unu statu se nu esiste, decat numai o partida. Aceea s'ar potea intempla numai atunci, candu omeni ar fi toti angeli. Trebuie se esiste celu putinu doue partide, un'a in majoritate si alt'a in minoritate. Aceasta intr'unu Statu cu o constitutiune representativa este conditiunea esistentiei sale si a ecuilibrului seu internu. Candu nu esiste decat numai o partida, de exemplu numai gubernamental, atuncea libertatea poporului este amenintata de pericolulu unei loviri de Statu, sau se afla in ajunulu unei revolutiuni. Maioritata de astadi, poate ajunge maine in minoritate si vice-versa. Aceasta este circulațiunea politica intr'unu Statu in care domnesce constitutionalismul sinceru era nu falsificat.

Not'a Traduc.

***) Vera cosa, che alcuni divisioni nucono alle repubbliche, e alcune giovani: quelle nucono che sono dalle sette e da partigiani accompagnate: quelle giovani che senza sette, e da partigiani accompagnate: quelle giovani che senza sette, senza partigiani, si mantengono. Non potendo adunque provvedere un fondatore d'una repubblica che non siano nimicizie in quella, ha da provveder almeno che non vi siano sette." Machiavelli. Hist. Florent. lib. VII. (Este adeverat, ca unele divisiuni sunt stricatoise republicelor, era altele folositore: stricatoise sunt acele care sunt causate prin secte si partisani; folositore acele care se mantienu fara secte si fara partisani. Fundatorulu unei repubbliche, nepotendu evita inamicitie, are se se ingrijesca, ca se nu se formede secte).

prin natura loru independente de ea. Cestiunea este, de a distinge bine drepturile respective ale cetatienilor si ale suveranului*) precum si datorentile pe care le au cetatieni in calitate de supusi de drepturile firesti de cari trebuie se se bucur ca omeni.

Déca concedem, ca aceea ce instrainédia fiare prin pactulu sociale din poterea sa, din bunurile sale, din libertatea sa este numai acea parte care este de lipsa pentru trebuintele comunitatii, apoi trebuie se concedem si aceea, ca numai suveranul este in dreptu de a determina acele trebuinte.

Ori ce serviciu pe care ilu poate oferi unu cetatiu Statului, trebuie se i-ilu ofere indata ce i ilu cere suveranul; de alta parte inse suveranul nu poate incarcá pe supusii sei cu nici unu feliu de legaturi inutile pentru comunitate: pentru ca conformu legilor ratiunei, nimica nu se face fara causa, ca si conformu legilor naturei. (Va urmă).

Post'a redactiunei.

— Rogamu pe toti p. t. nostri abonati, cari au cauza de a reclamá pentru vr'o neregularitate ce s'ar ivi in espeditiunea diariului nostru, de cari nu poate scapá nici unu diariu din lume, a o face acesta inmediatu, era a nu lasa se treca septemanii si luni, pentru ca ni s'ar potea intempla si ni s'au si intemplat ca se nu mai avemu numerii reclamati.

— Georgiu Juga in Reteagu. — Scusat erorea comissa din nebagarea de sama a espeditorului nostru. Abonamentul s'au regulat.

— L. — Tiapu in Zorbentiu-Mare. Nu ne potem explica cele intemplete. Amu dispusu asia precum ati cerutu si speram, ca de aci nainte veti primi diariul regulat.

— N. N. Bucovina. — Numerii ceruti s'au tramsu la adressele respective. Salutare si multumita pentru cele comunicate. La revedere catu se poate mai desu. Voru fi totudeauna bine primeite.

— S. A. — Rodna vecchie. Multumita pentru cele tramise. Articolulu respectiv se va publica indata ce ne va permite spaciulu.

— V. P. Roma. Salutare si multumita pentru cele tramise, primeite aicea tote la tempulu seu. Se voru publica tote.

— D. P. — Bucuresci, Strad'a Dorobantiilor Nr. 109. Cele dela si despre baile din Tusnad sunt interesante si bine scrise, dar ele sunt prea la Emile Zolla asia ca publiculu nostru le ar afia poate de totu realistice. Ele voru fi pastrate ca suvenir, dar nu se voru publica. Speram a primi altele. Salutare si la revedere!

— J. P. in Beiusu. Espeditiunea vi s'a facutu de aici regulat. Cu tote acestea numerii reclamati vi-ii tramitemu inca odata. Cercetati bine la posta.

— D. Omnei V... J... in B... si d-sioarei C... T... in E... Francesii dicu, ca femeia iubesc aceea ce admira, era barbatul admira ceea ce iubesc. Aceasta explica de si nu totu, dar o mare parte a diferentelor ce esista intre barbati si femei. Speram a mai potea conversa cu amabilele nostre ceteroare despre acele materii pe catu de interesante si vitale pe atatu de multu neglese. Aveti dreptate: poesi'a si suvenirile ei sunt parfumulu vietiei. Marele Göthe a disu despre suvenirii, ca ele sunt uniculu paradisu din care nu ne poate alungá nici o alta potere din lume decat numai mortea. Ferice de celu ce are multe suvenirii inaintea caror'a, n'are necessitate de a si pleca frunta.

J. G. B.

*) Cetitori atenti? nu ve grabiti ve rogu, a me acusá aicea de o contradicere. Nu o am potutu evita in termeni din caus'a seraciei limbei, dara aveti pacientia!

Not'a lui J. J. Rousseau.

Cursuri de Bucuresci in Lei noi (franci).

	2 Augustu.
Obligatiuni rurale din 1864 cu 10%	l. 101.9% b.
Imprumutul Oppenheim din 1866 cu 8%	" 104. "
Obligatiune de imprumutu dominiale din 1871 cu 8%	" 102. "
Creditu fonciariu (hypot.) rural cu 7%	" 96. "
Creditu fonciariu urban (alu capitalei cu 7%)	" 92. "
Imprumutul municipalie nou (alu capit.) din 1875 cu 8%	" 100. "
Fondulu de pensiuni (per 300 l. a.) cu 10%	" 184. "
Actiunile caliloru fer. rom. din 1868 cu 5%	" 34.10 "
Actiunile caliloru fer., prioritati din 1868 cu 6%	" 94.50 "

Fructificarea depunerilor.

La institutulu subsemnatu se primescu depunerile de capitale spre fructificare cu 5 1/2% era sub conditiune de a se anuntia institutului ridicarea depunerii cu 6 luni mai inainte cu 6%.

Depunerile facute pana astadi cu 6 1/2% se voru fructificá dela 1 Septembrie 1879 in colo cu 6%, cu exceptiunea acelora, acaroru ridicare este pana astadi anuntata, ca-ci fructificarea acestora se continua cu 6 1/2% pana la dio'a, in care espira terminulu insciantiu. Era depunerile urmate pana astadi cu 6% dela 1 Septembrie 1879 in colo voru fi supuse conditiunei: de a se anuntia institutului ridicarea loru cu 6 luni inainte.

Sibiu, in 28 Iuliu 1879.

(83) 5-3

„Albin'a"

Institutu de creditu si de economii.

Tipariulu lui W. Krafft in Sibiu.